

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 4-a după Paști (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda)

Luni, 27 mai:
Sfântul Mucenic Iuliu Veteranul

Evangelhia Duminicii

Ev. Ioan 5, 1-15

Sursa: <https://ziarullumina.ro/>

Troparul Sfântului Mucenic Iuliu Veteranul (Glasul 5)

Cu podoaba virtuților strălucind și împodobit cu lumina muceniei fiind, Sfinte Iuliu, strălucești mai mult decât soarele, diamantule slăvit, luminând pe cei ce-ți fac cu dragoste pomenirea cea de lumină-purtătoare, de-Hristos încununatule.

Condacul Sfântului Mucenic Iuliu Veteranul (Glasul 8)

Pe Mucenicul cel destoinic și preaînțelept, pe Sfântul Iuliu, pe ostașul Ziditorului, să-l cinstim după dreptate toți credincioșii; că îndrăzneală dobândind la Împăratul ceresc, mijlocește celor care îl laudă, zicând: Bucură-te, de Hristos încununatule.

În vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora din când în când în scăldătoare și tulbura apa, și cine intra întâi după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era cuprins. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și, știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos? Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om ca să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă! Și îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus Se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta, Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău. Atunci, omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel Care l-a făcut sănătos.

Când sunt „frații împreună” (Psalm 132,1)

Miercuri 22 mai, parohia „Sf. Ierarh Nicolae” din localitatea Călărași Sat, Republica Moldova, și-a serbat hramul, căci această zi, conform calendarului neîndreptat, este prilej de aducere aminte despre aducerea

Sfintelor Moaște ale Sfântului Ierarh Nicolae la Bari, în Italia. În calendarul îndreptat, acest eveniment se serbează în ziua de 9 mai.

(continuare în pagina a treia)

Mărturisirile de credință ale Sfinților Pasicrat, Valentin, Iuliu, Isihie, Marcian, Nicandru și Dasie din Durostorum

Persecuția împăratului roman Dioclețian (284-305) a fost deosebit de grea în provinciile dunărene Moesia Inferior și Scythia Minor. Orașul Durostorum, capitala primei provincii, era locul de staționare al legiunii IX Claudia, din rândul căreia sunt cunoscuți în ultimii ani ai secolului al III-lea și primii veacului următor martirii Pasicrat și Valentin (24 aprilie), Iuliu Veteranul (27 mai), Nicandru și Marcian (8 iunie), Isihie (15 iunie), respectiv Dasius (20 noiembrie).

Sfinții Mucenici Pasicrat și Valentin (24 aprilie)

Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae îi menționează la 24 aprilie pe soldații Pasicrat și Valentin (sau Valentin), pomeniți după tradiția occidentală la 25 mai. Aceștia serveau în legiunea romană staționată aici, sub comanda lui Ausolanos. Primul dintre ei era foarte tânăr, de numai 22 de ani, iar celălaltul împlinise 30. Cei doi și-au mărturisit credința în Hristos, „văzând că păgânii cinstesc pietrele neînsuflețite”, lucru pentru care au fost arestați și aduși înaintea generalului lor. Acesta le-a dat ordin să aducă sacrificii lui Apollo, dar Pasicrat a scuipat statuia în față, spunând că „*astfel de cinste i se cuvine acestui zeu*”. Pentru atitudinea lui sfidătoare, tânărul mărturisitor a fost legat cu lanțuri de fier și aruncat în închisoare. Pe drum a venit la Pasicrat fratele său Papian, care era creștin dar temându-se de chinuri a jertfit idolilor, rugându-l pe acesta să facă la fel pentru a scăpa de tortură. Pasicrat însă l-a respins, numindu-l nevrednic să se numească de un sânge cu el.

Împreună cu Pasicrat a fost condamnat la moarte și Valentin. Iar pe drumul spre locul de execuție a venit mama lui Pasicrat care, în loc să plângă pentru fiul ei, îl încuraja să stea senin înaintea morții, pentru că va fi mucenic pentru Hristos. Martiriul prin decapitare al celor doi a avut loc la 28 aprilie 298.

Sfinții mucenici Iuliu Veteranul și Isihie (27 mai și 15 iunie)

La 27 mai Biserica sărbătorește un alt ostaș al lui Hristos din Durostorum (astăzi Silistra, oraș-port la Dunăre, în Bulgaria), pe un veteran numit Iuliu care a slujit în același regiment cu Pasicrat și Valentin. Martiriul său este descris în manuscrisul *codex Marci Velferi*, editat de călugărul bollandist Godefroy Henschenius. Cineva l-a denunțat pe soldatul lăsat la vatră că ar fi creștin, așa că a fost adus la judecată înaintea prefectului local Maximus. Aceasta a încercat inițial să-l convingă în mod pașnic pe sfânt să se conformeze edictului imperial și să sacrifice zeilor romani, promițându-i o mărire a soldei. Dar Iuliu i-a răspuns că a slujit 27 de ani pe împărat, ceea ce demonstrează că acuzațiile despre el că ar fi răzvrătit sunt neadevărate. Mai mult, a spus că „*El (Iisus) a murit pentru păcatele noastre, ca să ne dea viața veșnică. Hristos Dumnezeul nostru rămâne în veci. Mărturisindu-L, oricine va avea viața veșnică, iar cel care-L va tăgădui va fi blestemat pentru totdeauna. Dacă voi muri pentru Hristos, voi trăi veșnic*”.

Pentru această declarație a fost condamnat la moarte prin decapitare. În închisoare, Iuliu s-a întâlnit cu un alt soldat creștin, pe nume Isihie, care în timpul pregătirii pentru execuție l-a încurajat să primească cununa mucenicească, pe care o va lua și el în scurt timp și i-a mai spus: „*Te rog să-i saluți pe Pasicrat și Valentin, slujitorii lui Dumnezeu, care au mers înaintea noastră la Domnul prin buna lor mărturisire*”. La rândul său, Iuliu l-a îmbrățișat și i-a

răspuns: „*Grăbește-te frate ca să vii și tu la noi, fiindcă aceia pe care i-ai salutat te-au auzit deja*”.

Iuliu a fost decapitat la 27 mai, iar Isihie ceva mai târziu. Deși mai multe surse asociază moartea acestora cu marea persecuție din anii 303-304, pomenirea proaspătă a mucenicilor Pasicrat și Valentin poate fi un indiciu că mucenicia a avut loc tot în anul 298, la scurtă vreme după aceștia.

Potrivit unui martirologiu francez de mai târziu (Adrien Baillet, *Des vies des Saints et l'histoire des fêtes et de mystères de l'Église*, Tome II, Paris, 1710, p. 373), cetățenii din Fiesole, o periferie a Florenței, sărbătoresc în 27 mai un sfânt cu același nume, ale cărei moaște sunt păstrate în biserica Abației Sf. Bartolomeu situată aici. Potrivit autorului francez, nu este exclusă datarea martiriului în timpul lui Alexandru Sever (208-235) sau a lui Liciniu (317-324).

Pe de altă parte, Theodorus Ruinart în *Acta Primorum Martyrum sincera et selecta* (ed. II, Amsterdam, 1713, p. 549) susține că și domnia lui Galerius (305-311) ar putea fi posibilă pentru mucenicia lui Iuliu Veteranul, așa cum reiese din Martirologiul lui Baronius (sec XVI). Toți acești hagiografi sunt de părere că cei doi sfinți Iuliu sunt de fapt unul și același, deși creștinii din Fiesole cinstesc un „*adolescens immatura morte martyrium pertulisse*”

În ceea ce privește martiriul Sfântului Isihie, menționat împreună cu Iuliu, acesta ar fi avut loc potrivit lui Ruinart (p. 550), care a cercetat Martirologiile apusene ale Sfântului Adon și Notker Poetul (ambele în secolul al IX-lea), la 17 iunie. În martirologiile grecești el este sărbătorit cu două zile mai devreme, pe 15 iunie.

Sfinții mucenici Marcian și Nicandru (8 iunie)

Alți martiri din Durostorum au fost soldații Marcian și Nicandru care sunt sărbătoriți în Răsărit pe 8 iunie, respectiv în Apus pe 27 în aceeași lună, potrivit amintirii lor în *Martirologiul Ieronimian*. Martiriul lor pomenește și de Daria, soția lui Nicandru. Aceasta a asistat la interogatoriul soțului ei și l-a înfruntat pe același Maximus care îi condamnase nu cu mult timp înainte pe Pasicrat și Valentin, iar apoi pe Iuliu Veteranul. În loc să-i ceară soțului ei să-și lepede credința ca să rămână în viață alături de ea, Daria îl încuraja. Această atitudine l-a infuriat pe Maximus, care a numit-o „*femeie rea*” care își dorește probabil moartea soțului ca să se mărite cu altcineva. Tânăra soție i-a răspuns că acuzațiile sunt neadevărate și că, dacă bănuiește asta, o poate omorî pe ea mai întâi. Maximus atunci i-a replicat că ordinele din edictul imperial nu se extind asupra femeilor, dar a arestat-o pentru un timp, mai târziu eliberând-o. Oferindu-li-se un răgaz de gândire dacă să jertfească și să fie iertați, sau să-și mențină mărturisirea, Nicandru și prietenul său Marcian au răspuns însă imediat că nu voiesc să jertfească idolilor, așa că au fost condamnați la moarte prin decapitare, fapt pentru care aceștia l-au numit pe Maximus drept „*cel mai clement judecător*”.

La executarea pedepsei au fost de față Daria și cu copilul ei, purtat în brațe de Papian (sau Papinian), fratele Sfântului Mucenic Pasicrat. Pe drum ea îi spunea soțului ei: „*Zece ani am trăit acasă departe de tine, fără să încetez să mă rog ca să te revăd. Acum am primit mângâierea de a te vedea mergând spre slavă și m-am făcut soață a unui martir. Dă-i lui Dumnezeu mărturia pe care i-o datorezi adevărului Său sfânt, ca și tu să mă izbăvești de moartea veșnică*”. Pe drum se afla și soția lui Marcian, care purta în brațe pruncul lor și plângea, căutând să-și înduplece soțul să se întoarcă acasă, dar acesta nu s-a lăsat convins.

(continuare în pagina a treia)

Potrivit tradiției apusene, cei doi soldați ar fi fost originari din Durostorum, dar staționați în Venafro (Italia), unde au fost executați pentru credința lor. În anul 1933, în urma unor lucrări efectuate sub altarul bisericii din acest orașel de munte, chiar s-a găsit aici mormântul Sfântului Nicandru. Însă faptul că numele judecătorului este Maximus, care i-a condamnat mai înainte pe Iuliu și Isihie, iar în martirologiu e pomenit și Papiian, fratele Sfântului Pasicrate, face mai degrabă credibilă presupunerea că moaștele sfinților Nicandru și Marcian, precum și cele ale lui Iuliu Veteranul au fost aduse mai târziu în Italia, poate în secolele următoare, când Scythia Minor s-a confruntat cu valurile de migrații ale barbarilor din Răsărit.

Sfântul Mucenic Dasie (20 noiembrie)

Un alt martir din Durostorum este Dasie, executat prin decapitare la 20 noiembrie 304. A fost sărbătorit multă vreme în Răsărit împreună cu Sfinții Mucenici Chiril și Kindeas din Axiopolis la 26 aprilie (motiv pentru care se credea că provine și el tot de acolo), respectiv la 4 august conform Martirologiului Ieronimian.

Acesta a căzut la sorți, potrivit unui obicei roman, să fie socotit în acel an (probabil 304) drept „rege al Saturnaliilor”. Timp de o lună acest personaj era îmbrăcat în hainele zeului Saturn și petrecea în plăceri și desfrâu, împlinindu-și orice dorință, pentru ca la sfârșitul celor treizeci de zile, când se încheiau Saturnaliile (pe la finele lui decembrie) să fie sacrificat zeului roman. Sfântul Dasie a refuzat o asemenea „cinstă” spunând: „De mă voi îngriji de aceste treizeci de zile ale acestui deșert și nerușinat obicei de cinstire a romanilor, pe care credința creștină o disprețuiește și o oprește, mă dau pe mine însumi pieirii veșnice. Este mai bine pentru mine să sufăr puținele chinuri și munci pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, iar după moarte să moștenesc viața cea veșnică, împreună cu toți sfinții”.

Fiind întemnițat pentru declarația sa, a fost adus a doua zi înaintea lui Bassus, *legatus augusti pro praetore* (delegat al împăratului ca locțiitor al pretorului) în cetate. Refuzând și înaintea aceluia oferta de a îndeplini ritualul păgân, după mai multe torturi i s-a tăiat capul, după ce a reușit în drumul spre martiriu să răstoarne vasele de tămâiere pentru idoli și și-a însemnat fruntea cu semnul crucii.

Ca și în cazul sfinților pomeniți mai înainte, moaștele Sfântului Dasie au fost mutate în preajma unei invazii a avarilor, în 579, din Durostorum în Ancona. Aici au fost păstrate în biserica Sfântului Chiriac, unde până azi se găsește doar sarcofagul mucenicului.

Câteva repere bibliografice:

De SS. Pasicrate seu Policrate, Valentione et Aliis II aut III, martyribus Dorostori in Moesia, seu Bulgaria, în *Acta Sanctorum maii*, tom VI (19), 22-23.

De S. Iulianus Veteranis, în *Acta Sanctorum maii*, tom VI (19), 5-6.

De S. Marciano et Socii, în *Acta Sanctorum iunii*, tom I (21), 419-421.

De S. Hesychie, sive Yscio milite, martyre Dorostori in Moesia, ex actis S. Julii Martyris, în *Acta Sanctorum iunii*, tom II (22), 526.

Godefroy Henschenio, *Acta Sancti Iuliani veterani martyris*, AB 10/1891, 50-52.

Hippolyte Delehaye, *Saints de Thrace et de Mésie*, AB 31/1912, 268-272.

Teodoro Ruinart, *Acta Primorum Martyrum sincera et selecta*, ed. II, Amsterdam, 1713.

Sursa: Protos. Ioan Dumitru Popoiu, doxologia.ro

Când sunt „frații împreună” (Psalm 132,1)

Încă din anul 2019, s-au pus bazele unei relații de frățietate între Parohia Călărași Sat și parohia Toma Cozma, care se dezvoltă tot mai mult, cu trecerea timpului.

Motivat de acest eveniment deosebit, preoții slujitori ai parohiei Toma Cozma au venit la hram și au oferit părintelui Andrei Cojocari, o icoană și câteva daruri, precum și cărți de formare duhovnicească pentru enoriași.

Slujba Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii a fost oficiată în sobor de preoți, condus de P.C. Pr. Florin Aurel Călugăru, Protopop al

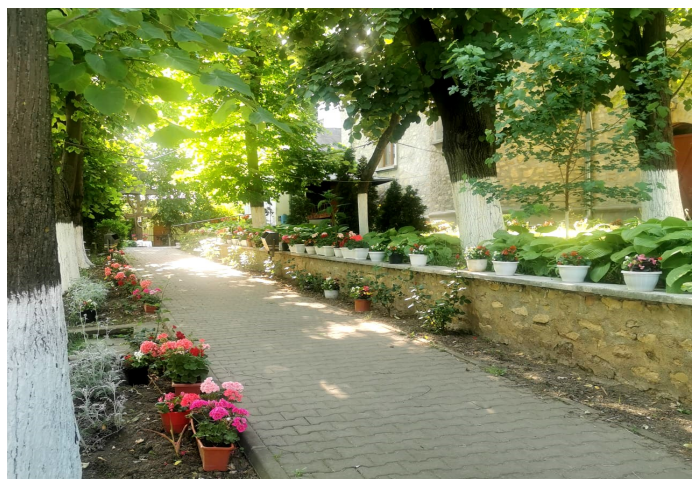
Protoieriei Iași I, iar din acest sobor au făcut parte preoții parohii ai celor două parohii, P.C. Pr. Andrei Cojocari și P.C. Pr. Mihai Mărgineanu, precum și P.C. Pr. Ioan Cosoi de la parohia “Sfânta Treime” din mun. Chișinău și responsabil pentru probleme umanitare în cadrul Mitropoliei Basarabiei.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de părintele Mihai Mărgineanu, care, făcând o evocare istorică explicativă referitoare la semnificațiile sărbătorii „Aducerii moaștelor Sf. Nicolae la Bari”, a vorbit despre rolul credinței noastre ortodoxe în relația cu Dumnezeu și despre importanța participării la slujbele religioase și la viața parohiei.

Slujba de hram s-a încheiat cu emoționante cuvinte de mulțumire rostite de părintele Andrei Cojocari, în calitate de gazdă, precum și de ceilalți preoți slujitori, interesați pentru a dezvolta proiecte de colaborare în viitor.

După Sfânta Liturghie, în curtea bisericii a fost organizată o masă festivă tradițională pentru credincioșii din parohie și preoții ce au participat la slujbă.

Elev seminarist Ilarion Cojocari

Mulțumiri doamnelor Maria Maftai, Florica Cimpoi, Stratina Mihai, Amalia Zaharia, pentru efortul și munca depusă la înfrumusețarea parcului din jurul bisericii Toma Cozma.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

•Duminica, 26 mai 2024,

- ora 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

•Vineri, 31 mai 2024,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învierii, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

•Sâmbătă, 1 iunie 2024,

- 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților

- 18:00 Slujba Vecerniei

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Casa lui Dumnezeu

Într-un sat se ridică o biserică de lemn.

Pentru finalizarea lucrărilor mai era trebuință de jertfă, de muncă, dar și materiale de construcție.

Doi vecini înstăriți ai satului stăteau lângă biserica ce se înălța și se întrebau de unde mai găsesc creștinii banii pentru încheierea lucrărilor.?

În timp ce se "sfatuiau", a căzut lângă ei o grindă,

fără a-i vătama.

Cât pe ce să le sfărâme trupurile!

- Doamne ajută!

Era să murim azi! , gândiră amândoi boierii îngroziți de spaima morții.

Atunci unul dintre ei a spus:

- Eu dau diferența de material pentru acoperiș!

- Si eu cumpăr toate crucile și plătesc și dranița , zise boierul celalalt.

Și biserica de lemn se termină cu ajutorul lui Dumnezeu.

Casa lui Dumnezeu se construiește prin oameni buni sau răi, dar se lucrează!

....

Un frate i-a zis lui avva Antonie:

„Roagă-te pentru mine!”

Zis-a lui bătrânul:

„Nici eu nu te miluiesc, și nici Dumnezeu, dacă tu însuți nu-ți vei da silința și nu vei cere lui Dumnezeu rugându-te”.

Hristos a Înviat!

Poveste primită prin poșta electronică

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA